

den frivillige Godgørelighed skulde svækkes, men jeg mener, at den netop vilde faa et Birkesfelt anvist, naar man ser, at nogen maaſte kan holdes udenfor Fattigvæsenet ved blot at faa en lille Haandsrækning, og jeg tror derfor, at den private Godgørelighed ogsaa vilde anspores til at give en saadan. Jeg tror derfor tværtimod, at denne Lov vil virke i høj Grad opmuntrende paa den private Godgørelighed, det er min bestemte Overbevisning. Naar den private Godgørelighed ser, at det er overkommeligt, at man kan holde Folk udenfor det offentlige Fattigvæsen, saa vil det ogsaa ste, særlig naar man ser, at det kun er en Haandsrækning, der trænges til, naar nogen maaſte er syg og kunde trænge til Hjælp, fordi han ikke er kommen ind i en Sygekassee o. s. v. — Jeg vil fremdeles henvise til den Spore til at gaa ind i Sygekasserne, som findes i den udmærkede Bestemmelse i § 63, i hvilken det hedder, at naar en Mand eller Kvinde er Medlem af en Sygekassee, saa skal den Hjælp, de trænge til, efterat de ikke længere kunne faa Hjælp fra Sygekassen, ydes i samme Omfang og samme Tid, som den er ydet af Sygekasjen, uden at regnes for Fattighjælp. Det vil hjælpe til, at Sygekassensituationen vil blive udbredt, navnlig da der staar, at det ikke skal være anerkendte Sygekasser, men kun Sygekasser i Almindelighed. Det er en saa udmærket Bestemmelse i Forening med Reglen om den frie Lægehjælp, at det vil holde mange udenfor Fattigvæsenet. Den private Godgørelighed vil ogsaa ganske sikkert i saadanne Tilfælde træde til, naar det ses, at det kun er en Haandsrækning, der behøves, for at holde nogen udenfor Fattigvæsenet. Jeg tror derfor, at den ærede Landstingsmand har set noget fejl paa det; thi det er allesammen Bestemmelser, som jeg synes ere overordentlig heldige. Derved saa vi ogsaa nogle Strids spørgsmål, et Par Strids spørgsmål, som længe have bevæget sig mellem Tingene, ud af Verden. Man maa jo overhovedet erindre, at naar vi skulle have Lov, saa maa vi lempe os efter hinanden; der kan ikke være Tale om at faa Folketingslove eller Landstingslove eller at faa Højreløve eller Venstreløve. Vi kunne i det højeste faa Rigsdagslove, andet kunne vi

ikke forlange, og det er, naar alt kommer til alt, dog de bedste Love.

Vi hørte af den ærede 3dje Landstingsmand for 3dje Kreds (Kump), at han var meget utilfreds med Paragraffen om Tvangsarbejdsanstalter, men jeg skal som sagt gentage, at jeg endog beundrer den højtærede Indenrigsminister, fordi han har været i Stand til at beholde Bestemmelsen om Spændetrøjen og Cellestraffen. Til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen), som var saa utilfreds med Hjemsendelsesparagraffen, skal jeg ogsaa sige, at det er min Overbevisning, at der ikke kunde gøres noget derved, selv om vi havde mere Tid til at behandle denne Lov, end vi have. — Den ærede Landstingsmand for 7de Kreds (Madsen) var saa grumme utilfreds med Tiden; han yntes, at vi have ingen Tid til at behandle Sagen. Det glæder mig, at han er saa nidkær paa Landstingets Vegne; jeg haaber, at naar hans Parti bliver Flertal i det andet Ting og sender Lovene herop, at han saa vil være ligesaa nidkær paa Landstingets Vegne. For øvrigt synes jeg, at dersom Landstinget, efter at Folketinget har behandlet en Lov i to Aar, skal til at gennemgaa alle Bestemmelser i det enkelte og opfriske de samme Strids spørgsmål, som kom frem i det andet Ting, saa vil det være at tørste Langhalm, de samme Synspunkter have jo været drøftede mange Gange tidligere i det andet Ting, og jeg har heller ikke hørt under denne Forhandling noget nyt Synspunkt. Det, som det ærede Medlem for 7de Kreds forleden Dag fremdrog, har ogsaa været i allerhøjeste Grad uddebatteret, og vilde vi atter optage det her, saa vilde det dog blot være Spild af Tid og Kræfter uden Nødvendighed. Mener det ærede Medlem, at naar vi have gennemgaaet en Lov udførlig, saa skal Folketinget paa samme Maade tørste Langhalm paa det og gentage, hvad vi her have haft oppe? Nej, som Forhandlingen nu en Gang er bleven, vil al Lovgivning blive umulig, naar det ene Ting skulde til at omgøre det andet Tings Arbejde og til at gennemgaa akkurat de samme Enkeltheder, som det Ting, der først har haft Lovforslaget til Behandling, har gennemgaaet, saa vilde 365 Dage om Aaret ikke nær slaa til. Skulde vi nu til at